

Zamyslenia na týždeň po 1. nedeli po Veľkej noci

Nedeľa 3. apríla 2016 - 1. nedeľa po Veľkej noci

Text: 1M 32, 23 – 32

²³Ešte tej noci vstal, vzal svoje obidve ženy i obe slúžky aj svojich jedenásť synov a prekročil brod na Jabboku. ²⁴Vzal ich a prepravil cez potok; prepravil aj všetko, čo mal. ²⁵Jákob však zostal sám, a nejaký muž s ním zápasil, kým nevyšla ranná zora. ²⁶Keď videl, že ho nepremôže, udrel ho po bedernom kĺbe. Jákobovi sa vytkol bederný kĺb, keď s ním zápasil. ²⁷A onen mu povedal: Pust' ma, lebo vychádza ranná zora! Jákob však odpovedal: Nepustím ťa, iba ak ma požehnáš. ²⁸Ten sa ho opýtal: Ako sa voláš? On odpovedal: Jákob. ²⁹Vtedy onen riekol: Nebudeš sa už volať Jákobom, ale Izraelom, lebo si bojoval s Bohom aj s ľuďmi a zvíťazil si. ³⁰Vtedy Jákob prosil: Oznam mi, prosím, svoje meno! Onen mu však odpovedal: Prečo sa pýtaš na moje meno? A tam ho požehnal. ³¹Jákob dal tomu miestu meno Peniél, lebo - tak hovoril - videl som Boha tvárou v tvár a ostal som nažive. ³²Keď prechádzal cez Peniél, vyšlo nad ním slnko, ale on kríval pre svoje bedro.

Piesne: ES č. 133, 633

Zamyslenie nad Božím slovom:

Život je boj. Tieto slová už asi vyslovil takmer každý z nás. A za slovami sa skrývajú osobné skúsenosti najrozmanitejšej podoby. Bojujeme v rodine, v škole, v práci a, čo je pre mnohých nepochopiteľné, zápasíme medzi sebou aj v cirkvi. Život patriarchu Jákobu bol tiež neustály zápas. Vymenovanie všetkých zápasov z Jákobovho života by nemalo rýchly koniec. A predsa je jeho boj pri potoku Jabbok výnimočný. Správa o ňom nám dáva viac otázok ako odpovedí. Proti komu Jákob bojuje? Kto je ten tajomný súper? A kto je skutočným víťazom? Prorok Ozeáš nám dáva možnosť nahliadnuť za oponu príbehu. „*V materinskom lone svojho brata držal za päť a v dospelosti zápasil s Bohom. Zápasil s anjelom a zvíťazil; plakal a prosil ho o zmlovanie.*“ (Oz 12, 4 – 5) Jákob zvíťazil, pretože aj napriek pokoreniu vytrval v prosbách o požehnanie. A tak je vlastne tento boj nielen jeho zápasom o požehnanie. Víťazom v ňom je ten, kto pochopí, že nemá nič, čím by sa mohol Bohu vyrovnáť, čím by sa mohol pred Ním chváliť. Veď doteraz bol Jákob úskočný, ale odteraz bude za neho bojovať Boh. Božie požehnanie neznamená, že mu odteraz bude všetko vychádzať. Ani my s tým nemôžeme počítať. Aj keď sme s Bohom prežili ne jeden div a zázrak, neznamená to, že sa nám už nikdy nič zlé neprihodí. Môže sa stať, že večer si človek pokojne ľahne a v noci sa prebudí s hrôzou a so strachom. Zatiaľ čo dnes Pánu Bohu ďakujeme a všetko je nám jasné, zajtra môžeme byť zúfalí, kľáčať na kolenách a nerozumiť vôbec ničomu. Prechádzame stále novými skúškami a nikto z nás dopredu nevie, čo to s ním urobí. Viera je viac než zotrvačnosť a zvyk. Vieru človek stráca a znovu nachádza. Sú chvíle, keď si musíme svoju dôveru k Bohu doslova vybojovať. A to mnohokrát. Tak ako Jákob. V tom zápase sa však nemusíme spoliehať na svoje schopnosti, silu, šikovnosť. Ukrižovaný a vzkriesený Kristus, ktorý nám povedal: „*Ajhl'a, ja som s vami po všetky dni až do konca sveta*“ (Mt 28, 20), je pri nás a s nami v každom podobnom zápase. Spoločnime sa na Jeho pomoc a dôverujme Mu. Amen.

Modlitba:

Pane Ježiš Kriste, ďakujem Ti, že s Tvojou pomocou môžem vzdorovať svojim bolestiam a ťažkostiam s nádejou a dôverou. Prosím Ťa, Pane, za všetkých, ktorých postretlo nejaké trápenie a nešťastie. Prosím za tých, na ktorých doľahli choroby, bolesť a umieranie. Prosím Ťa, Pane, za tých, ktorí stratili vieru. Daj, aby sme všetci s Tvojou pomocou zvládli tento boj, vydržali všetku ťažobu, bolesť a márnosť, s ktorou sa tak často stretávame. Požehnaj, prosím všetkým, ktorí nesú svetu zvesť o Tvojej láske a pomoci. Amen.

Mgr. Ján Ochodnický, zborový farár v CZ ECAV Adamovské Kochanovce a konsenior Považského seniorátu (POS)